ד"ה/שדה	TIME
עד	48:50
אלא	1:18:05
רבינא	1:40:40-1:45:37
גזלן	2:10:27
עשר	2:24:58

תקציר/מבנה ד"ה עד

☐ מח' ר"ח (יחדיו) וריב"ם נגד ר"ת איך לפרש הדו"ח בין ר' פפא ור' הונא בריה דר' יהושע במעשה שבו קצץ ר' הונא שרשי אילן של ר' פפא שנכנסו לרשותו

- לר"ח ולריב"ם הקפדת ר' פפא היתה על עצם הקציצה
- לר"ת הקפדת ר' פפא היתה על שר' הונא בריה דר' יהושע לקח מה שקצץ (העצים/השרשים) לעצמו

ביאורים מדברי הגמ'

שורה ראשונה נאמר כדי לעזור את ר' הונא בריה דר' יהושע מלקצץ שרשי אילנות של ר' פפא שנכנסו לרשותו

עד דאמרי ליה הא דאמר רב יהודה מילר שהחזיקו כו'. תימה מאי מייתי מרב יהודה, דרבים שאני, דאי לאו הכי קשיא מתני' דקתני "קוצץ ויורד" ופירש ר"ח וריב"ם דרבים החזיקו במצריה דרב הונא וברשותו דאי לאו הכי אין חזקתו מועלת כדמשמע בהמניח (ב"ק דף כח. ושם) ואתא רב הונא וקא חפר ברשות הרבים וקוץ שרשים דרב פפא ומשום הכי פריך מדרב יהודה דכיון שהחזיקו בו רבים אין רשאי לחפור, והא דקאמר אמאי לא אמרי ליה כאן בתוך שש עשרה אמה וכו' ה"פ כלומר כי קאמר רב יהודה מילר שהחזיקו בו רבים אסור לקלקלו ה"מ תוך ט"ז אמה אבל חוץ לט"ז אמה מותר לקלקלו כיון שמניח ט"ז אמה כדין רשות הרבים* ובסוף חזקת הבתים (לקמן דף ס:) דאמר רבי יוחנן לאדם שכנס תוך שלו להחזיר כתלים במקומן אע"ג דאיכא רווחא* כדמשמע התם אליבא דר"ל "הכא איכא רווחא" רווחא דקאמר התם (ד) שאינו סותם כל רשות הרבים אבל ליכא רווחא ט"ז אמה אבל אי איכא רווחא ט"ז אמה מודה רבי יוחנן דמותר לקלקלו ומחזיר כתלים למקומן כדאמר הכא* ומיהו קשה מאי קאמר רב פפא "אמרי ליה מכולהי" מאי "כולהי" ומפרש ה"ר מנחם דמכולהי היינו מכל הני דתנן "אם האילן קדם לא יקוץ ספק כו'" "נמי יכלי ליה" שהיה דוחה אותו דמיירי באילן עצמו אבל השרשים יקוץ ור"ת מפרש דרב הונא היה קוצץ ונוטל השרשים לעצמו וא"ל רב פפא "מאי האי" כלומר למה אתה לוקח השרשים לעצמך א"ל דתנן קוצץ ויורד וכיון שבדין אני קוצץ כמו כן יהו העצים שלי, ואמרי ליה מכולהי היינו הכא דמייתי הכא, והיינו דמייתי לקמן "שרשי אילן הדיוט הבאים כו'" דמינה מוכח לקמן "דהעצים שלו" דקתני במתני' היינו של בעל האילן "נמי יכלי ליה" שדחה לו כדדחי ליה לקמן, "עד דא"ל מרב יהודה כו'" דנהי שלא תועיל חזקתי כחזקת רבים לענין שלא תהא רשאי לקוצצו, לענין זה מיהא תועיל שיהו העצים שלי, ומסיק "אמאי לא אמרי ליה...חוץ לשש עשרה" יש להיות העצים שלי כדאמר רבינא לקמן כאן תוך שש עשרה כו':

* עד כאן נאמר עיקר הנקודה [illegible]

* סוגריים לדלג להקל על הקריאה

* קטעת הערות מחוץ לס"ז אמה

הגהות הב"ח

(ד) תוס' ד"ה עד דאמרי ליה הא דאמר רב יהודה וכו' דקאמר התם היינו שאינו סותם: (ס) ד"ה גזלן וכו' ויכול לומר מן האדמה אשר נתת לי:

מבנה (המשך) ד"ה עד

△ "היינו" סימון להבדל ההבדל בין שיטת ר' מנחם לר"ת [illegible] התכוון ר' פפא באומרו: "אמרי ליה מכולהי" מאי "כולהי"

תקציר/מבנה ד"ה אלא

△ Ⓘ Ⓘⓘ

ב' גירסאות בגמ' והשוני ביניהם:

לפי Ⓘ [illegible]

לפי Ⓘⓘ [illegible]

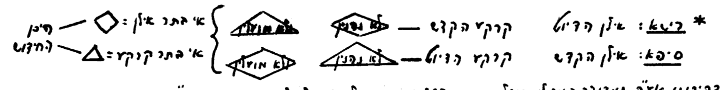

** [illegible]

אלא הכא בגידולין הבאין לאחר מכאן. ויש ספרים דגרסי מידי איריא הא בגידולין וכל זה מדברי המקשה כלומר על כרחך לא תוכל לפשוט מכאן, דבגידולין הבאין לאחר מכאן איירי, ואי בשר אילן חולין רישא השמועין דאין נהנין וסיפא השמועין דאין מועלין ואי בשר קרקע חולין רישא השמועין דאין מועלין וסיפא דאין נהנין בגידולין, וה"מ הכי היא בבא דהשמועין דאין מעילה בגידולין לשמעינן של הקדש הבאין בשל הקדש דהוי רבותא טפי וי"ל דנקט הכי משום אידך בבא דהשמועין דאין נהנין דהוי רבותא טפי שאין הכל של הקדש, ור"ח לא גריס אלא והמסתבר הוא דקאמר הכי דמוקי סיפא דאין מעילה בגידולין והא דלא נקט דשל הקדש בשל הקדש משום דבעי למינקט דומיא דרישא דאין הכל הקדש אלא חד דהקדש וחד דהדיוט, אבל אי בשר הקרקע חולין ורישא השמועין דאין מעילה בגידולין ליתני רישא של הקדש בשל הקדש דאין מיושב כל כך עומר תנא רישא אגב סיפא כמו תנא סיפא אגב רישא: **רבינא** אמר לא קשיא כאן תוך ט"ז כו'. רישא בתוך ט"ז אמה דבשר אילן חולין וסיפא חוץ לט"ז אמה דבשר קרקע חולין, ואם תאמר וליתני אידי ואידי תוך ט"ז וליתני סיפא מועלין אי נמי אידי ואידי אחר ט"ז וליתני ברישא מועלין וי"ל דתנא הכי להשמועינן דבתרוייהו בין בתוך ט"ז אמה בין חוץ לט"ז אמה לא נהנין ולא מועלין: **גזלן** הוא ואין מביאין ממנו בכורים. פי' ר"י משום דאין מביאין גזל על גבי המזבח שנאמר "אני ה' שונא גזל בעולה" (ישעיה סא) וכתיב "והבאתם גזול וגו'" (מלאכי א), וליכא לן דעולה דהא בהדיא פסקינן כרבי יוסי דאמר זה נוטע בתוך שלו כו' וה"ה לפירושו עולה כמאן סבר, דכרבנן נמי לא הוי דרבנן לא בעו הרחקה אלא ד' אמות ולעולה שש עשרה אמה וי"ל דעולה הוי מוקי מתניתין בבוגמא כדמוקי לה בריש פירקין ולהכי לא בעי אלא ד' אמות, ומיהו קשיא לרבי יצחק דפריך לקמן לעולה מהקונה אילן וקרקעו מביא וקורא מאי לאו כל שהוא ומאי קושיא שאני התם שקנאו ולא הוי גזלן כרחם כפי הקונטרס דאע"ג דמושב לסמוך אין מביאין ממנו בכורים דבעינן אשר תביא מארצך ולקמן דאמר אילן הסמוך מביא וקורא שעל מנת כן הנחיל יהושע את הארץ לא קאמר שעל מנת כן הנחיל שיהא מותר לסמוך דבלאו הכי שרי אלא על מנת כן הנחיל שיהא חשוב כמו מארצך ויכול לומר (ה) אשר נתת לי: **עשר** נטיעות המפוזרות כו'. בסוכה (דף לד.) אמר עשר נטיעות, וערבה, וניסוך המים הלכה למשה מסיני ודוקא עשר לתוך בית סאה אבל פחות אין צריכין חרישה כל כך, וכן נמי אם היו בבית סאה יותר מעשר נטיעות אין חורשין לפי שעומדין ליעקר:

כמה